DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

5. juli 2007 *

I sag C-255/05,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 16. juni 2005,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Konstantinidis, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne F. Louis og A. Capobianco, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

støttet af:

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved T. Harris, som befuldmægtiget, bistået af barrister J. Maurici,

intervenient,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne P. Kūris, J. Makarczyk (refererende dommer), L. Bay Larsen og J.-C. Bonichot,

generaladvokat: M. Poiares Maduro
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 I sin stævning har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) og i henhold til artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald (EFT L 332, s. 91),

— idet den ikke hvad angår projektet om oprettelse af den »tredje enhed« i forbrændingsanlægget tilhørende selskabet ASM Brescia SpA (herefter »forbrændingsanlæggets tredje enhed«) — hvilket anlæg er omfattet af bilag I til direktiv 85/337, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5, herefter »direktiv 85/337«) — før byggetilladelsen blev givet, har iværksat den procedure for vurdering af indvirkningen på miljøet, som er fastsat i direktivets artikel 5-10, og

— idet den ikke har offentliggjort ansøgningen om godkendelse til oprettelse af forbrændingsanlæggets tredje enhed på et eller flere offentligt tilgængelige steder i et passende tidsrum, således at offentligheden havde mulighed for at fremsætte bemærkninger dertil, før den kompetente myndighed traf afgørelse, og idet den ikke har offentliggjort afgørelsen vedrørende denne ansøgning og en kopi af godkendelsen.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

Direktiv 75/442/EØF

2 Artikel 1 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 47), som ændret ved Kommissionens afgørelse 96/350/EF af 24. maj 1996 (EFT L 135, s. 32, herefter »direktiv 75/442«) bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »*affald*«: ethvert stof eller enhver genstand, som henhører under en af kategorierne i bilag I, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

[...]

d) »*håndtering*«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed, samt tilsyn med lossepladser efter deres lukning

e) »*bortskaffelse*«: enhver form og metode, der er anført i bilag II A

f) »*nyttiggørelse*«: enhver form og metode, der er anført i bilag II B

[...]«

3 Direktivets artikel 4 bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som vil kunne skade miljøet, navnlig må der ikke

— skabes risiko for hverken vand, luft eller jord, eller for fauna og flora

— forårsages gener ved støj eller lugt

— påføres landskaber eller områder af særlig interesse skade.

[...]«

4 Direktivets artikel 9, stk. 1, bestemmer:

»Med henblik på gennemførelse af artikel 4, 5 og 7 skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A, indhente en tilladelse fra den i artikel 6 omhandlede kompetente myndighed.

[...]«

5 Samme direktivs artikel 10 bestemmer:

»Med henblik på gennemførelsen af artikel 4 skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II B, indhente en tilladelse.«

6 Artikel 11, stk. 1, i direktiv 75/442 bestemmer:

»Følgende kan fritages for kravet om de i artikel 9 og 10 omhandlede tilladelser, jf. dog bestemmelserne i [...] direktiv 78/319/EØF [...]:

[...]

b) anlæg eller virksomheder, der nyttiggør affaldet.

Denne fritagelse finder kun anvendelse,

— hvis de kompetente myndigheder har vedtaget almindelige regler for de forskellige former for aktivitet med angivelse af arten og mængden af affaldet samt betingelserne for, at den pågældende aktivitet kan fritages for tilladelsen

og

— hvis arten eller mængden af affaldet og metoderne til bortskaffelse eller nyttiggørelse sikrer, at betingelserne i artikel 4 overholdes.«

7 Bilag II A til direktiv 75/442 om »[b]ortskaffelsesoperationer« angiver de bortskaffelsesoperationer, som benyttes i praksis. Ifølge bilaget skal affaldet bortskaffes i overensstemmelse med direktivets artikel 4, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som kan skade miljøet.

8 Direktivets bilag II B om »[n]yttiggørelsesoperationer« angiver de nyttiggørelsesoperationer, som benyttes i praksis. Ifølge bilaget skal affaldet nyttiggøres i overensstemmelse med direktivets artikel 4, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som kan skade miljøet.

Direktiv 85/337

9 Artikel 1, stk. 2 og 3, i direktiv 85/337 bestemmer:

»2. I dette direktiv forstås ved:

Projekt:

— gennemførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder

— andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder sådanne, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden

Bygherre:

[e]nten den person, der ansøger om godkendelse af et privat projekt, eller den offentlige myndighed, som tager initiativ til et projekt

Tilladelse:

[a]fgørelse fra den eller de kompetente myndighed(er), som giver bygherren ret til at gennemføre projektet.

3. Den eller de kompetente myndighed(er) er den (dem), som medlemsstaterne udpeger til at udføre de opgaver, der følger af dette direktiv.«

10 Direktivets artikel 2, stk. 1 og 2 samt stk. 3, første afsnit, bestemmer:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.

2. Vurderingen af indvirkningen på miljøet kan indgå i medlemsstaternes gældende procedurer for projektgodkendelse eller, i mangel heraf, i andre procedurer eller i de procedurer, der skal udarbejdes for at opfylde dette direktivs målsætninger.

[...]

3. Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt helt eller delvist fra de i dette direktiv fastsatte bestemmelser, jf. dog artikel 7.«

11 Direktivets artikel 3 bestemmer:

»Vurderingen af indvirkningen på miljøet skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4-11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere de direkte og indirekte virkninger af et projekt på følgende faktorer:

— mennesker, fauna og flora

— jordbund, vand, luft, klima og landskab

— materielle goder og kulturarv

— sammenspillet mellem faktorerne i første, andet og tredje led.«

12 Samme direktivs artikel 4, stk. 1, bestemmer:

»Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal projekter, der er opført i bilag I, vurderes i henhold til artikel 5-10.«

13 I punkt 10 i bilag I til direktiv 85/337 nævnes anlæg til bortskaffelse af ikke-farligt affald ved forbrænding eller kemisk behandling, som defineret i afsnit D 9 i bilag II A til direktiv 75/442, med en kapacitet på over 100 tons pr. dag.

Direktiv 2000/76

14 I artikel 3, nr. 12, i direktiv 2000/76 er »godkendelse« defineret på følgende måde:

»en skriftlig afgørelse (eller flere skriftlige afgørelser) udstedt af den kompetente myndighed, som giver tilladelse til drift af et anlæg på bestemte vilkår, der skal sikre, at anlægget opfylder alle dette direktivs krav; [e]n godkendelse kan omfatte et eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder«.

15 Samme direktivs artikel 4, stk. 1, bestemmer:

»Med forbehold af artikel 11 i direktiv 75/442/EØF eller artikel 3 i direktiv 91/689/EØF må intet forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg benyttes uden driftsgodkendelse.«

16 Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76, som vedrører adgang til oplysninger og offentlig deltagelse, bestemmer:

»Med forbehold af Rådets direktiv 90/313/EØF og direktiv 96/61/EF skal nye ansøgninger om godkendelse af forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg offentliggøres på ét eller flere offentligt tilgængelige steder, f.eks. rådhuse, i et passende tidsrum, således at offentligheden kan fremsætte bemærkninger til dem, før den kompetente myndighed træffer afgørelse. Denne afgørelse skal offentliggøres og skal mindst indeholde kopi af godkendelsen og alle senere ændringer.«

De nationale bestemmelser

17 Direktiv 85/337 er gennemført i italiensk ret ved artikel 6 i lov nr. 349 af 8. juli 1986 om oprettelse af miljøministeriet (GURI nr. 59 af 15.7.1986). Ved artikel 40 i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om fastsættelse af bestemmelser om vurdering af indvirkningen på miljøet (almindeligt tillæg til GURI nr. 52 af 4.3.1994) blev den italienske regering opfordret til ved en særlig retsakt, der indeholder retningslinjer og koordinerende bestemmelser, at fastsætte de betingelser, kriterier og tekniske forskrifter, som skal anvendes ved vurderingen af indvirkningen på miljøet af de projekter, som er omfattet af direktivets bilag II.

18 Artikel 1, stk. 3, i dekret fra republikkens præsident af 12. april 1996 om »[r]etsakt med retningslinjer og koordinerende bestemmelser til gennemførelse af artikel 40,

stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet« (GURI nr. 210, s. 28, herefter »DRP«) bestemmer:

»Projekter anført i bilag A skal undergives en vurdering af deres indvirkning på miljøet.«

19 Artikel 3, stk. 1, i dekret fra Ministerrådets formand af 3. september 1999 med overskriften »Retsakt med retningslinjer og koordinerende bestemmelser til ændring og supplement af retsakt med retningslinjer og tidligere koordinerende bestemmelser til gennemførelse af artikel 40, stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet« (GURI nr. 302 af 27.12.1999, s. 17, herefter »dekret fra Ministerrådets formand«), hvorved den oprindelige affattelse af bilag A til DRP blev ændret, bestemmer:

»I bilag A til DRP af 12. april 1996 ændres litra i) og l) [...] som følger:

i) anlæg til bortskaffelse og nyttiggørelse af farligt affald ved de metoder, der er nævnt i bilag B og bilag C, punkt R 1-R 9, i lovdekret nr. 22 af 5. februar 1997 ((GURI nr. 38 af 15.2.1997, herefter »lovdekretet«)) med undtagelse af de anlæg til nyttiggørelse, som er undergivet den forenklede godkendelsesprocedure i henhold til lovdekretets artikel 31 og 33 [...]

l) anlæg med en kapacitet på over 100 tons pr. dag til bortskaffelse og nyttiggørelse af ikke-farligt affald ved de forbrændings- eller behandlings-

metoder, der er nævnt i [lovdekretets] bilag B, punkt D 2 og D 8-D 11, og i bilag C, punkt R 1-R 9, med undtagelse af de anlæg til nyttiggørelse, som er undergivet den forenklede godkendelsesprocedure i henhold til lovdekretets artikel 31 og 33 [...]«

20 Lovdekretets bestemmelser, som beskriver de forskellige typer affald og de aktiviteter, der gør det muligt at anvende den forenklede procedure, er udstedt med henblik på gennemførelse af artikel 11 i direktiv 75/442.

21 Det fremgår navnlig af lovdekretets artikel 33, stk. 1, at såfremt visse tekniske forskrifter er opfyldt, kan nyttiggørelsen af affaldet foretages, når der er forløbet 90 dage efter den dato, hvor det er blevet anmeldt til den regionalt kompetente myndighed, at nyttiggørelsesvirksomheden er påbegyndt.

22 Lovdekretets artikel 33, stk. 2, opregner indholdet af de tekniske forskrifter for såvel ikke-farligt som farligt affald.

23 Ifølge lovdekretets artikel 33, stk. 3, skal den regionale myndighed føre et særligt register over de virksomheder, som har anmeldt, at nyttiggørelsesvirksomhed er påbegyndt, og skal af egen drift inden udløbet af fristen i henhold til stk. 1 kontrollere, at de nødvendige betingelser er opfyldt.

24 Endelig fremgår det af lovdekretets artikel 33, stk. 4, at såfremt den regionale myndighed bliver klar over, at de tekniske forskrifter og betingelser i stk. 1 ikke er opfyldt, skal den træffe en begrundet afgørelse om at forbyde påbegyndelsen eller fortsættelsen af nyttiggørelsen, medmindre den pågældende virksomhed træffer forholdsregler til at efterkomme den gældende lovgivning inden for den af myndighederne fastsatte frist.

Den administrative procedure

25 Ved skrivelse af 28. april 2003 anmodede Kommissionen Den Italienske Republik om en række oplysninger, navnlig vedrørende anvendelsen af de procedurer, der er fastsat i direktiv 85/337 og 2000/76, på forbrændingsanlæggets tredje enhed.

26 Medlemsstaten angav dels at have udelukket projektet vedrørende forbrændingsanlæggets tredje enhed fra proceduren for miljøvurdering under hensyn til, at projektet er omfattet af undtagelsen i DRP's bilag A, nr. 1, som ændret ved dekretet fra Ministerrådets formand, dels at have foretaget flere offentliggørelser og konsultationer i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2000/76.

27 Da Kommissionen fandt, at Den Italienske Republiks svar var utilfredsstillende, indledte den en administrativ procedure ved en åbningsskrivelse af 19. december 2003.

28 Ved skrivelse af 8. juni 2004 meddelte de kompetente italienske myndigheder, at driftslederen af forbrændingsanlæggets tredje enhed, som var godkendt til at skulle sættes i drift i december 2003, ønskede at lade foretage en miljøvurdering heraf.

29 Ved begrundet udtalelse af 9. juli 2004 opfordrede Kommissionen Den Italienske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger navnlig til at efterkomme sine forpligtelser i henhold til direktiv 85/337 inden to måneder efter meddelelsen af udtalelsen.

30 Ved skrivelse af 31. januar 2005 bekræftede Den Italienske Republik, at driftslederen af forbrændingsanlæggets tredje enhed havde indgivet en udtrykkelig ansøgning om en miljøvurdering, som var blevet offentliggjort den 11. december 2004. Ved skrivelse af 3. maj 2005 fremlagde Den Italienske Republik dokumenter vedrørende vurderingsprocedurens forløb og angav, at proceduren snart var afsluttet.

31 Da Kommissionen ikke var tilfreds med de synspunkter, som den italienske regering gjorde gældende i de nævnte svarskrivelser, anlagde den nærværende sag i medfør af artikel 226 EF, stk. 2.

Om søgsmålet

Formaliteten

Parternes argumenter

32 Den Italienske Republik har gjort gældende, at Kommissionens søgsmål må afvises, da Kommissionen ikke har den fornødne retlige interesse. Kommissionen kan ikke have nogen interesse i at kræve en forpligtelse efterkommet, som allerede er opfyldt. Da der er givet en positiv vurdering med hensyn til, at forbrændingsanlæggets tredje enhed opfylder miljøkravene, nemlig ved det interministerielle dekret af 3. juni 2005, som blev vedtaget efter afslutningen af den procedure for miljøvurdering, som blev iværksat som nævnt ovenfor i denne doms præmis 30, har det ikke medført nogen skade for miljøet, at miljøvurderingen blev forsinket. Kun i formel henseende var situationen ikke lovmedholdelig, nemlig som følge af, at der ikke blev foretaget nogen miljøvurdering, hvilken situation imidlertid blev afhjulpet.

33 Den Italienske Republik finder, at Kommissionens krav om opfyldelse af forpligtelserne er inkonsekvent, og at Kommissionen dermed gør sig skyldig i magtmisbrug i strid med princippet om god forvaltning og proportionalitetsprincippet.

34 Kommissionen har gjort gældende, at den har en direkte, specifik og konkret interesse i sagen. Da der består en interesse i en forfølgelse af søgsmålet på grund af en overtrædelse af direktiv 85/337, er det uden betydning, at de kompetente myndigheder har foretaget en vurdering af indvirkningen på miljøet af forbrændingsanlæggets tredje enhed, da denne ikke opfylder direktivets krav. De projekter, som bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal nemlig gennemgå en procedure for godkendelse og vurdering af miljøindvirkningen, inden godkendelsen gives.

35 Den omstændighed alene, at driftslederen af forbrændingsanlæggets tredje enhed har tilkendegivet at ville undergive anlægget en miljøvurdering, selv om anlægget allerede var bygget og sat i drift, er derfor irrelevant, da ansøgningen om vurderingen først blev indgivet den 7. december 2004, og vurderingen derfor først blev iværksat efter udløbet af fristen i den begrundede udtalelse.

36 I øvrigt anfører Kommissionen, at det fremgår af Domstolens praksis, at den ikke er forpligtet til at godtgøre en særlig retlig interesse ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til artikel 226 EF.

Domstolens bemærkninger

37 Det fremgår af fast retspraksis, at Kommissionen ved udøvelsen af sine beføjelser i henhold til artikel 226 EF ikke skal påvise en retlig interesse. Det er Kommissionens

opgave af egen drift og i den almene interesse at påse, at medlemsstaterne anvender fællesskabsretten, og at drage omsorg for, at eventuelle tilsidesættelser af forpligtelser, som udspringer heraf, fastslås at foreligge, således at sådanne tilsidesættelser kan bringes til ophør (jf. dom af 1.2.2001, sag C-333/99, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 1025, præmis 23, af 2.6.2005, sag C-394/02, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4713, præmis 14 og 15 og de heri nævnte domme, samt af 8.12.2005, sag C-33/04, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 10629, præmis 65).

38 I øvrigt tilkommer det Kommissionen at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at iværksætte foranstaltninger over for en medlemsstat, at tage stilling til, hvilke bestemmelser den har tilsidesat, og at vælge tidspunktet for iværksættelse af en traktatbrudssag, idet de overvejelser, der er afgørende for dette valg, ikke har betydning for formalitetsspørgsmålet (jf. dom af 18.6.1998, sag C-35/96, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 3851, præmis 27, og dommen i sagen Kommissionen mod Luxembourg, præmis 66).

39 I så henseende påhviler det Domstolen at undersøge, hvorvidt det påståede traktatbrud foreligger, uden at det tilkommer den at udtale sig om, hvorledes Kommissionen har udøvet sin skønsbeføjelse (jf. bl.a. dom af 13.6.2002, sag C-474/99, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 5293, præmis 25, og dommen i sagen Kommissionen mod Luxembourg, præmis 67).

40 Selv om det i øvrigt antages, at en efterfølgende vurdering af indvirkningen på miljøet af forbrændingsanlæggets tredje enhed kunne bringe det omtvistede traktatbrud til ophør, er en sådan vurdering i hvert fald ikke blevet iværksat inden udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, på hvilken dato vurderingen af forholdet i medlemsstaten skal foretages med henblik på afgørelsen af spørgsmålet, om der foreligger et traktatbrud (jf. bl.a. dom af 14.7.2005, sag C-433/03, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 6985, præmis 32).

41 Det følger af de anførte betragtninger, at indsigelsen om, at Kommissionen ikke har retlig interesse, må forkastes.

Realiteten

42 Kommissionen har fremført to klagepunkter til støtte for sine påstande.

Første klagepunkt om tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 85/337

— Parternes argumenter

43 Kommissionen har gjort gældende, at forbrændingsanlæggets tredje enhed, der betegnes som et anlæg, som udfører nyttiggørelsesoperationer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag II B til direktiv 75/442, med en kapacitet på over 100 tons pr. dag, er omfattet af punkt 10 i bilag I til direktiv 85/337, hvorfor der burde have været iværksat en procedure for vurdering af dets indvirkning på miljøet, før det blev godkendt og bygget. Grunden til, at der ikke blev foretaget en miljøvurdering af projektet, skyldes ifølge Kommissionen selve den italienske lovgivning, hvorefter der ikke skal foretages en sådan vurdering af anlæg til nyttiggørelse af affald, der er undergivet de forenklede procedurer.

44 Efter Kommissionens opfattelse er dekretet fra Ministerrådets formand i strid med Italiens forpligtelser efter direktiv 85/337, da alle anlæg, som foretager nyttiggørelsesoperationer for affald, for hvilke der gives godkendelse i henhold til den forenklede procedure, efter dekretet falder uden for proceduren for vurdering af miljøindvirkningen.

45 Den Italienske Republik erkender ikke at have begået det foreholdte traktatbrud og henviser til støtte herfor til de argumenter, som den har fremført i den sag, der har ført til dom af 23. november 2006, Kommissionen mod Italien (sag C-486/04, Sml. I, s. 11025).

46 Den gør herved principalt gældende, at forbrændingsanlæggets tredje enhed ikke er omfattet af proceduren for miljøvurderingen, da den nyttiggør affald og er omfattet af de forenklede procedurer, som er indført ved lovdekretets artikel 31 og 33, som er vedtaget til gennemførelse af artikel 11 i direktiv 75/442. Den Italienske Republik henviser dels til den bestående forbindelse mellem direktiv 85/337 og 75/442 hvad angår de tekniske udtryk for affald, dels til selve ordlyden af punkt 10 i bilag I og punkt 11, litra b), i bilag II til direktiv 85/337, som alene vedrører begrebet bortskaffelse af affald, og gør gældende, at anlæg, som nyttiggør affald, er udelukket fra det sidstnævnte direktivs anvendelsesområde.

47 Endvidere anfører Den Italienske Republik, at de ændringer til direktiv 75/442, som er indeholdt i direktiv 91/156, har til formål at tilvejebringe en fælles terminologi og en harmoniseret definition af affald, som gør det muligt at tilnærme de forskellige bestemmelser vedrørende affald såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan. Når begrebet affald er nævnt i direktiv 97/11, er de udtryk og definitioner, som anvendes heri, i sagens natur taget fra reglerne vedrørende denne sektor, nemlig direktiv 91/156.

48 Den Italienske Republik tilføjer, at da emissionerne for nyttiggørelse af affald ikke overstiger de grænseværdier, som er tilladt ifølge Fællesskabets bestemmelser, er det unødvendigt at foretage en miljøvurdering, da nyttiggørelsen af affaldet i sig selv har til formål at beskytte miljøet.

49 Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har i sit interventionsindlæg af 7. april 2006 støttet Den Italienske Republiks påstande vedrørende det første klagepunkt.

— Domstolens bemærkninger

50 Indledningsvis bemærkes, at Domstolen i dommen af 23. november 2006 i sagen Kommissionen mod Italien fastslog, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 85/337, idet den har vedtaget artikel 3, stk. 1, i dekretet fra Ministerrådets formand, som gør det muligt at fritage projekter for anlæg til nyttiggørelse af farligt og ikke-farligt affald med en kapacitet på over 100 tons om dagen, som er omfattet af samme direktivs bilag I, og for hvilke der gælder en forenklet procedure som omhandlet i artikel 11 i direktiv 75/442, for den vurdering af miljøindvirkningen, som skal foretages ifølge artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1.

51 Det traktatbrud, som Kommissionen har kritiseret med det foreliggende klagepunkt, beror alene på, at den nationale lovgivning, som er nævnt i den foregående præmis, og som er fastslået at være i strid med fællesskabsretten, er blevet anvendt på et konkret tilfælde.

52 Anvendelsen af denne lovgivning — og hvorefter anlæg til nyttiggørelse af affald, for hvilket der gælder de forenklede procedurer i henhold til lovdekretets artikel 31 og 33, undtages fra proceduren for vurdering af miljøindvirkningen — indebærer nemlig, at forbrændingsanlæggets tredje enhed fritages fra kravet om en vurdering af miljøindvirkningen, selv om den henhører under den kategori af anlæg til bortskaffelse af ikke-farligt affald ved forbrænding eller kemisk behandling med en kapacitet på over 100 tons pr. dag, som er omhandlet i punkt 10 i bilag I til direktiv 85/337. Forbrændingsanlæggets tredje enhed burde derfor, før den blev godkendt, have været undergivet en procedure for vurdering af dens indvirkning på miljøet, idet projekter, som er omfattet af bilag I, i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5-10 altid skal undergives en sådan vurdering (jf. dommen af 23.11.2006 i sagen Kommissionen mod Italien, præmis 45).

53 Det må derfor fastslås på grundlag af de anførte betragtninger, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, idet den ikke hvad angår projektet om oprettelse af forbrændingsanlæggets tredje enhed, før byggetilladelsen blev givet, har iværksat den procedure for vurdering af dets indvirkning på miljøet, som er fastsat i artikel 5-10 i direktiv 85/337.

Andet klagepunkt om tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76

— Parternes argumenter

54 Kommissionen har kritiseret Den Italienske Republik for, at den i strid med artikel 12 i direktiv 2000/76 hverken har offentliggjort ansøgningen om godkendelse af driften af forbrændingsanlæggets tredje enhed eller selve godkendelsen.

55 Den Italienske Republik har under den administrative procedure gjort gældende, at artikel 12 ikke finder anvendelse i sagen, da der ikke er indgivet nogen ansøgning om godkendelse af driften af forbrændingsanlæggets tredje enhed. Der er i overensstemmelse med den procedure, som er fastsat i lovdekretet, kun blevet givet meddelelse om, at den nævnte enhed blev sat i drift den 24. juli 2003.

— Domstolens bemærkninger

56 Det fremgår af lovdekretets artikel 33, stk. 1, at der kan foretages nyttiggørelse af affald, når der er forløbet en frist på 90 dage efter den dato, hvor der over for den regionalt kompetente myndighed er afgivet erklæring om påbegyndelse af nyttiggørelsen. Ifølge artikel 33, stk. 3, skal de regionale myndigheder af egen drift inden for den fastsatte frist kontrollere, om de nødvendige betingelser for at foretage nyttiggørelsen er opfyldt.

57 I det foreliggende tilfælde blev der inden for rammerne af den forenklede procedure, som er fastsat i lovdekretet, afgivet en erklæring om påbegyndelse af virksomheden for forbrændingsanlæggets tredje enhed den 24. juli 2003. Erklæringen blev fulgt op af to afgørelser truffet af de kompetente regionale myndigheder, nemlig dels et forbud den 21. oktober 2003 mod at påbegynde virksomheden, dels en godkendelse den 19. december 2003.

58 Det fremgår i øvrigt af artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76, at nye ansøgninger om godkendelse skal offentliggøres på et eller flere offentligt tilgængelige steder i et passende tidsrum, således at offentligheden kan fremsætte bemærkninger dertil, før den kompetente myndighed træffer afgørelse. Denne afgørelse skal offentliggøres og skal mindst indeholde kopi af godkendelsen og alle senere ændringer.

59 Formålet med denne bestemmelse er at sikre procedurens gennemsigtighed, således som det i øvrigt fremgår navnlig af betragtning 31 til direktiv 2000/76, ved at give offentligheden mulighed for at deltage i de afgørelser, der skal træffes vedrørende ansøgninger om godkendelse.

60 Begrebet »nye ansøgninger om godkendelse« bør derfor fortolkes således, at det er i overensstemmelse med det formål, der forfølges med artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76. Det må derfor forstås i vid betydning, således at det omfatter enhver procedure, som kan ligestilles med en procedure for indhentning af godkendelse eller tilladelse.

61 Den erklæring, der er nævnt i denne doms præmis 56, som blev afgivet vedrørende påbegyndelsen af virksomheden for forbrændingsanlæggets tredje enhed, må efter sin karakter og navnlig den beføjelse, der tilkommer de regionale myndigheder, ligestilles med en ny ansøgning i direktiv 2000/76's forstand.

62 Denne erklæring burde derfor have været offentliggjort på et eller flere offentligt tilgængelige steder i tilstrækkelig god tid til, at offentligheden havde mulighed for at fremsætte bemærkninger over for de kompetente regionale myndigheder inden udløbet af den frist på 90 dage, inden for hvilke myndighederne skal kontrollere, om de nødvendige ved lov fastsatte betingelser for at foretage nyttiggørelsen er opfyldt. Det er imidlertid ubestridt, at den pågældende erklæring i strid med artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76 ikke er blevet offentliggjort.

63 Heller ikke de forskellige beslutninger, som de pågældende regionale myndigheder har truffet vedrørende forbrændingsanlæggets tredje enhed, nemlig forbuddet mod påbegyndelse af virksomheden og den godkendelse, som er nævnt i denne doms præmis 57, er i øvrigt blevet offentliggjort, hvilket også er i modstrid med bestemmelserne i nævnte artikel.

64 På grundlag af de anførte betragtninger må det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 2000/76, idet den ikke har offentliggjort erklæringen om påbegyndelsen af virksomheden for forbrændingsanlæggets tredje enhed på et eller flere offentligt tilgængelige steder i et passende tidsrum, således at offentligheden havde mulighed for at fremsætte bemærkninger dertil, før den kompetente myndighed traf afgørelse, og idet den ikke har offentliggjort afgørelserne vedrørende denne erklæring med en kopi af godkendelsen.

Sagens omkostninger

65 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

66 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 69, stk. 4, bør Det Forenede Kongerige bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på**

miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, idet den ikke hvad angår projektet om oprettelse af den »tredje enhed« i forbrændingsanlægget tilhørende selskabet ASM Brescia SpA, før byggetilladelsen blev givet, har iværksat den procedure for vurdering af dets indvirkning på miljøet, som er fastsat i direktivets artikel 5-10.

2) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald, idet den ikke har offentliggjort erklæringen om påbegyndelsen af virksomheden for forbrændingsanlæggets tredje enhed på et eller flere offentligt tilgængelige steder i et passende tidsrum, således at offentligheden havde mulighed for at fremsætte bemærkninger dertil, før den kompetente myndighed traf afgørelse, og idet den ikke har offentliggjort afgørelserne vedrørende denne erklæring med en kopi af godkendelsen.**

3) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

4) **Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.**

Underskrifter